

УДК 342.9

Олег Мандзюк,голова Інституту стратегічних ініціатив
Глобальної організації союзницького лідерства

ПРАВОВА ПРИРОДА АНАЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті автор зазначив відсутність уніфікованого визначення аналітичної діяльності. Здійснив етимологічне та доктринальне дослідження даного терміна. На основі проведеного аналізу визначено, що під аналітичною діяльністю у звуженому та децю спрощеному вигляді слід розуміти діяльність, пов'язану з аналізом або аналітикою. Акцентовано увагу на тому, що аналітична діяльність пов'язана з реалізацією права на доступ до інформації, тобто самостійного інформаційного права. Наголошено на необхідності створення в Україні аналітичних спільнот та прийняття закону «Про аналітичну діяльність», а також внесення змін та доповнень у відповідні закони.

Ключові слова: аналітична діяльність, інформаційно-аналітична діяльність, аналітик, аналітична спільнота, інформаційна діяльність, інформаційні правовідносини.

Останніми роками у зв'язку зі швидким розвитком інформаційного суспільства та значним збільшенням інформаційних потоків істотно зросло значення наукових методів оброблення, класифікації, аналізу та синтезу інформації. Особливої уваги ці методи заслуговують у тих сферах суспільного розвитку, які детермінують розвиток інших – економіці, праві та в державному управлінні.

Нині суспільство активно вживає значний масив термінів, почасти навіть не до кінця усвідомлюючи справжнє їх значення та зміст. З-поміж таких термінів можемо виокремити такі, як «аналіз», «аналітика», «аналітична діяльність», «інформація», «інформаційно-аналітична діяльність» та ін. І лише, коли робиться спроба здійснити їх аналіз, виникає питання щодо розуміння їх сутності. Зазвичай для отримання ґрунтового дослідження необхідно мати певний масив знань у тій чи іншій сфері суспільного життя та науки, але це не завжди є можливим. Цей та інші фактори й зумовлюють актуальність нашої статті, а саме потребу визначення правової природи аналітичної діяльності.

Зазначимо, що питання аналітичної діяльності досліджувалися національними науковцями з використанням терміна «інформаційно-аналітична діяльність». Зважаючи на цей та інші факти, акцентуємо увагу на потребі вироблення категоріального апарату та подальшого його закріплення в нормативно-правовій базі національного законодавства України. Дослідженням зазначеної теми займалися В. М. Варенко, І. В. Захарова, Л. Я. Філіпова, Г. В. Сілкова. Окремо можна зазначити Ю. П. Сурміна, який досліджував поняття «аналітична діяльність». Досліджен-

ням інформаційно-аналітичної підтримки прийняття управлінських рішень займався О. Г. Додонов; інформаційно-аналітичної діяльності бібліотек як соціокомунікаційного феномену – О. Кобелев, а С. П. Кулицький досліджував основи організації інформаційної діяльності у сфері управління.

|| **Метою** статті є розкриття правової природи аналітичної діяльності.

Завданнями дослідження є визначення поняття аналітичної діяльності та аналіз її правової природи.

Виклад основного матеріалу. Перш за все для ґрунтового аналізу того чи іншого терміна варто, на нашу думку, визначити його семантику. Тому, використовуючи Тлумачний словник української мови, зазначимо, що під «аналітичним» розуміється той, що містить аналіз, детальний розбір чогонебудь; який володіє здатністю аналізувати; який служить для аналізу; стосується аналітичної геометрії [6, с. 17]. Зазначимо, що в нашій розвідці ми будемо використовувати поняття «аналітичний» як той, що служить для аналізу, хоча, на нашу думку, в даному разі краще вживати синонімічний термін до «служувати» – «сприяти» [7].

Наступним терміном, який входить до терміносполучення, що становить для нас науковий інтерес, є поняття «діяльність». У тлумачному словнику пропонується декілька визначень, але найдоцільнішим, на нашу думку, є таке: «діяльність» – застосування своєї праці до чогонебудь [6, с. 37].

Тобто, об'єднавши ці два поняття, ми можемо у звуженому та децю спрощеному вигляді сформулювати визначення *аналітичної*

діяльності як діяльності, пов'язаної з аналізом або аналітикою.

Окремо доцільно зупинитися на доктринальних визначеннях, але зазначимо, що автори частіше вживають термін не просто «аналітична діяльність», а «інформаційно-аналітична діяльність». Необхідно визначити коректність такої дефініції.

Важкочас з'являється ще один термін – «інформаційний». У тлумачному словнику визначено, що «інформаційний» – той, що стосується інформації, який містить інформацію [7, с. 56].

Приймаючи вище сформовану дефініцію аналітичної діяльності та її суть – аналіз (метод наукового дослідження предметів, явищ та іншого шляхом розкладу, розчленування їх у думці на складові частини [7, с. 17], у нашому випадку відбувається наукове дослідження інформації як будь-яких відомостей та/або даних, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді [8]), зазначимо, що інформаційно-аналітична та аналітична діяльність є синонімами.

Таким чином, визначившись із основними категоріями, здійснимо аналіз запропонованих дефініцій аналітичної (інформаційно-аналітичної) діяльності.

Варто зазначити той факт, що не існує уніфікованого визначення даного поняття. Наприклад, його визначають таким чином:

– *інформаційно-аналітична діяльність* – це сукупність дій на основі концепцій, методів, засобів, нормативно-методичних матеріалів для збору, накопичення, обробки та аналізу даних з метою обґрунтування та прийняття ефективних управлінських рішень [1, с. 21];

– *інформаційно-аналітична діяльність* – процес у сфері управління, що являє собою процес пошуку, збору, переробки та подання інформації у формі, придатній для її використання [2, с. 36];

– *інформаційно-аналітична діяльність* – це галузь людської діяльності, покликана забезпечити інформаційні потреби суспільства за допомогою аналітичних та інформаційних технологій, за рахунок переробки вихідної інформації й одержання якісно нового знання [10].

Визначення та зміст цієї, особливо необхідної в сучасних умовах, діяльності розкриваються через розуміння складників «інформаційна» та «аналітична», тлумачення яких було здійснено вище.

Однак термін «інформаційно-аналітична діяльність», що у вітчизняній літературі почав активно застосовуватися останнім часом, як зауважує Г. Сілкова [3, с. 7], чітко не визначений. На її думку, це зумовлено тим,

що інформаційно-аналітична діяльність тією чи іншою мірою характерна для всіх галузей людської діяльності, проте вирізняється з них своїми цілями, завданнями, засобами та результатами.

Узагальнивши вищезазначені дефініції аналітичної (інформаційно-аналітичної) діяльності, резюмуємо, що, в загальному розумінні, вона пов'язана з реалізацією права на доступ до інформації, тобто самостійного інформаційного права, яке передбачає можливість для учасників інформаційних відносин вільно одержувати, використовувати, поширювати та зберігати відомості, необхідні для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів, здійснення завдань і функцій [10, с. 8].

У сучасних умовах роль аналітичної діяльності постійно зростає та стає необхідною потребою суспільства, одним із найважливіших і найвпливовіших факторів стабільності і життєдіяльності будь-якої держави [1, с. 10]. Аналітики дедалі більше здійснюють вплив на розвиток людства, всі сфери суспільного життя. У багатьох, особливо в економічно розвинених, країнах масово створюються інформаційно-аналітичні служби в різних органах державної влади, приватних структурах, партіях тощо. Наголошуємо на необхідності створення в Україні аналітичних спільнот як основних суб'єктів аналітичної діяльності.

Головна *мета інформаційно-аналітичної діяльності* полягає у видобуванні максимальної кількості релевантної інформації із даних або, точніше, у виробництві нового знання на основі перероблення наявної інформації [11, с. 22]. Даний напрям є досить актуальним нині, оскільки відбувається переорієнтація, приховування, спотворення інформації, доведення до відома громадян неправдивої або недостовірної інформації та ін. [10, с. 1].

Інформаційно-аналітична діяльність, без сумніву, є широкою і багатогранною сферою діяльності. Важливість та цінність даного виду діяльності полягає, перш за все, в тому, що вона включає в себе підбір і систематизацію фактів щодо певного питання, їх оцінку, відбір, тлумачення, чітко й продумане викладення в усній або письмовій формі. Варто зазначити, що добування необхідних матеріалів, діяльність, пов'язана з придбанням, систематизацією, перекладом і поширенням книг та документів сюди не належить.

Головна мета аналітичної діяльності полягає в отриманні максимальної користі від інформації, яка є в розпорядженні (органів публічної влади – авт.), для того щоб правильно зрозуміти й оцінити ситуацію, бачити її у перспективі, а в кінцевому результаті – успішно застосовувати її на практиці. Уся цінність аналітичної діяльності полягає в тому, що ви-

користується величезний набір методів і засобів, які успішно застосовують у математиці, логіці, соціо-гуманітарних, природничих науках, у написанні історичних досліджень. Інформаційно-аналітична діяльність пов'язана буквально з усіма процесами і явищами буття.

Основні **принципи** організації інформаційно-аналітичного процесу сформульовані ще кілька десятиліть тому фахівцем зі стратегічної розвідки, американським генералом Вашингтоном Плетом: повідомляти достовірно, своєчасно та ясно [12, с. 178]. Розглянемо детальніше ці принципи.

Достовірність повідомлення є ключовою ознакою у оцінці будь-якого інформаційного документа, створеного в результаті аналітичної діяльності. Вона забезпечується завдяки правильному поєднанню низки моментів, що визначають результативність роботи аналітика. Однією з характеристик інформації виступають у єдності достовірність і повнота інформації, оскільки у разі отримання інформації в неповному обсязі може змінитися її цінність та порушитися цілісність і відповідність предмету запити [13, с. 87].

Головними моментами, які забезпечують достовірність є:

- глибоке розуміння дійсності тим, хто аналізує повідомлення;
- правильний відбір фактів, які стосуються об'єкта аналізу;
- виділення на підставі аналізу фактів, основних моментів явищ і процесів, причинно-наслідкових зв'язків [1, с. 17].

На нашу думку, даний перелік також слід доповнити: здійснення аналітичної діяльності повинне провадитися неупередженими та об'єктивними суб'єктами, тобто необхідно чітко визначати обсяг повноважень аналітичних спільнот, про які йшлося вище, та сформулювати способи забезпечення їх незалежності. Також шляхом визначення їх правосуб'єктності чітко визначити обсяг їх деліктоздатності (на прикладі юридичних осіб).

Наступним принципом організації інформаційно-аналітичного процесу є *своєчасна* підготовка документів. Своєчасність отримання інформації багато в чому визначає її цінність для користувача. Значення своєчасного подання інформації особам, які приймають рішення, може бути настільки великим, що заради нього варто навіть дещо поступитися достовірністю повідомлень. Звичайно, йдеться не про суттєву зміну змісту повідомлення, а лише про певне зниження ступеня його точності [12, с. 178]. З даним твердженням ми не зовсім згодні в тому, що можна поступитися достовірністю на користь своєчасності, адже перша характеристика має більше значення під час отримання тієї чи іншої інформації.

Також досить важливим принципом організації інформаційно-аналітичного процесу є *ясність* викладення матеріалу. Суть реалізації цього принципу полягає в тому, щоб зробити доступними для інших результати роботи аналітика. Бо коректне сприйняття інформації робить її переконливою для споживача, а отже, забезпечує успіх справи [1, с. 17].

Така доступність не завжди може бути забезпечена, оскільки почасти аналітики, як основні суб'єкти аналітичної діяльності, виконуючи покладені на них завдання, використовують спеціальні програми, які є повністю або частково незрозумілими для пересічних громадян. Частіше за все звіти, доповіді викладаються або за допомогою певних символів, або з використанням специфічної термінології і т. ін.

Таким чином, вищезазначені принципи можуть бути використані під час здійснення аналітичної діяльності, але повинні забезпечуватися також і інші характеристики інформації як основного об'єкта даної діяльності – цільове призначення, обсяг, цінність, повнота, надійність, вірогідність, надмірність, швидкість передавання та переробки інформації.

Найбільш розвинутою суб'єктною формою аналітичної діяльності виступають аналітичні організації, центри, «фабрики думок» (англійською «think tanks») [4, с. 25].

Реалізується аналітична діяльність також відділами аналітики в організаціях, які задовольняють потреби організації в значних обсягах спеціалізованої аналітичної інформації. Аналітики-консультанти зі сторони виконують, як правило, найскладніші завдання, пов'язані з аналізом, прогнозом і стратегічним плануванням. Значну роль відіграють здатність до аналітичної діяльності керівника організації, оскільки від правильно поставлених завдань, сформованих принципів роботи залежить кінцевий результат аналітичної діяльності.

До другого класу входять аналітики залежно від основних напрямів її прояву, таких як державне управління, місцеве самоврядування, бізнес, громадянське суспільство. Тому суб'єктами аналітичної діяльності можуть виступати аналітики цих сфер [2, с. 38].

Ефективний розвиток аналітики вимагає підготовки фахівців у галузі аналітичної діяльності, системного аналізу, пошуку й оброблення інформації, виділення з величезних масивів інформації потрібної інформації, класифікації та упорядкування за необхідними для замовника критеріями. Чималу роль у даному процесі відіграють наукові дослідження.

Найбільш важливими *завданнями*, які вирішуються за допомогою аналітичної діяльності, є:

– обґрунтування необхідності та ефективності управлінських рішень та їх відбір;
– інтелектуальне забезпечення оцінювання, без якого не можлива не тільки управлінська, але й будь-яка інша діяльність;
– значущою для підвищення ефективності управління є експертиза не тільки управлінських рішень, але й законодавчих і нормативно-правових актів, концепцій реформ, проектів, пропозицій і рекомендацій. Завдання аналітичної діяльності тут полягає у з'ясуванні обґрунтованості, відповідності нормам пропонованого для експертизи матеріалу, осмислення позитивних і негативних наслідків їх практичної реалізації [2, с. 39].

Реалізація аналітичної діяльності здійснюється, насамперед, за допомогою застосування методів пізнавальної діяльності, кожний з яких являє собою сукупність конкретних принципів, правил, прийомів і алгоритмів аналітичної діяльності, що склалися в деяку систему в процесі застосування людьми. Значна частина аналітичних методів являють собою творчі аналітичні процедури, які мобілізують не тільки усвідомлюване дослідником знання, а й неусвідомлене, інтуїтивне, можливості якого значно перевершують механізми усвідомлюваної інтелектуальної діяльності [5].

Акцентуємо увагу на тому, що ефективна організація інформаційно-аналітичної діяльності в суспільстві можлива лише за умови її відповідного правового забезпечення. У цілому норми права, що регулюють інформаційну діяльність в Україні, пропонується об'єднати в такі групи:

- законодавчі та нормативні акти власне про інформацію, оскільки вона становить основний інтерес для аналітичної діяльності;
- законодавчі та нормативні акти з питань охорони прав інтелектуальної власності;
- окремі положення інших правових актів, що стосуються інформації та охорони прав інтелектуальної власності [1, с. 66].

Основоположним є Закон України «Про інформацію» 1992 р [8]. Цей Закон установлює загальні правові основи одержання, використання, поширення та зберігання інформації (тобто основні напрями аналітичної діяльності), закріплює право особи на інформацію в усіх сферах суспільного і державного життя України, а також систему інформації, її джерела, визначає статус учасників інформаційних відносин (зокрема, аналітичних співтовариств), регулює доступ до інформації та забезпечує її охорону, захищає особу і суспільство від неправдивої інформації.

Положення Закону України «Про інформацію» конкретизуються в інших законах про інформаційну діяльність та охорону прав

інтелектуальної власності, які мають більш конкретний характер, а також у низці інших законодавчих і нормативних актів.

Іншим нормативно-правовим актом визначено, що одним із головних пріоритетів України є прагнення побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство, в якому кожен міг би створювати і накопичувати інформацію та знання, мати до них вільний доступ, користуватися й обмінюватися ними, щоб надати можливість кожній людині повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи суспільному й особистому розвитку та підвищуючи якість життя [14].

Як продовження цього Закону є положення Закону України «Про доступ до публічної інформації». У ньому зазначається, що основним завданням розвитку інформаційного суспільства в Україні є сприяння кожній людині на засадах широкого використання сучасних ІКТ можливостей створювати інформацію і знання, користуватися та обмінюватися ними, виробляти товари та надавати послуги, повною мірою реалізуючи свій потенціал.

Законом визначається порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес [15]. Тобто всім учасникам інформаційних правовідносин повинна бути забезпечена можливість узяти участь в аналітичній діяльності або в якості споживача, або в якості того, хто здійснює її.

Законодавство України про інформаційно-аналітичну діяльність в цілому включає й низку інших законів і підзаконних актів.

Наприклад, Закон України «Про інформаційні агентства» [16] 1995 року закріплює правові основи діяльності в Україні інформаційних агентств та їх міжнародного співробітництва. Інформаційними агентствами, згідно із цим Законом, є зареєстровані як юридичні особи суб'єкти інформаційної діяльності, що діють з метою надання інформаційних послуг.

Окремо виділимо Закон України «Про державну таємницю» [17] 1994 року, який регулює суспільні відносини, пов'язані з віднесенням інформації до державної таємниці, засекречуванням, розсекречуванням її матеріальних носіїв та охороною державної таємниці з метою національної безпеки України. Цей закон представляє для нас науковий інтерес, оскільки інформаційно-аналітична діяльність не обмежується лише публічною інформацією, а й відбувається з використанням інформації з обмеженим доступом спеціально уповноваженими на те особами.

Оскільки зараз дуже поширеною є інформація, яка міститься на електронних носіях, то наступним законом, який тією чи іншою мірою врегулює певні аспекти аналітичної діяльності, є Закон України «Про електронний документ та електронний документообіг» [18] 2003 року, який встановлює основні організаційно-правові засади електронного документообігу та використання електронних документів.

Закон України «Про авторське право і суміжні права» [19] 1993 року охороняє особисті (немайнові) і майнові права авторів та їхніх правонаступників, пов'язані зі створенням і використанням творів науки, літератури і мистецтва (авторське право), і права виконавців, виробників фонограм та організацій мовлення (суміжні права).

Заслугує окремої уваги «Концепція формування системи національних електронних інформаційних ресурсів» [20] (2003 року), яка визначає основні засади і напрями формування, використання та захисту національних інформаційних ресурсів.

В Україні існує багато ресурсів, що характеризуються різноманітними формами представлення інформації, організаційними та технологічними рішеннями, кількість яких збільшується одночасно зі стрімким розвитком інформаційних технологій. Крім зазначених документів, інформаційна діяльність в Україні тією чи іншою мірою регулюється іншими законодавчими актами: Законами України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про телебачення і радіомовлення», «Про видавничу справу», Указами Президента «Про вдосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення Президента України та органів державної влади», «Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні» тощо.

Зазначимо, що нині назріла необхідність активізації інтелектуальної діяльності взагалі й аналітичної зокрема. Це можливо тільки, якщо держава сформує свою політику у сфері аналітичного інтелекту, деякі кроки в цьому напрямі вже зроблено, наприклад: створено аналітичні центри, виокремлено аналітичну діяльність як самостійний вид діяльності в інформаційних правовідносинах.

З метою вирішення актуальних проблем пропонується:

– ухвалити закон «Про аналітичну діяльність», внести зміни та доповнення у відповідні закони (основні з них було зазначено вище), які могли б увести в правове поле діяльність аналітичних центрів, сформувати механізми підтримки аналітики, створити для

неї сприятливі соціально-економічні умови, закласти основи її ринкової інфраструктури;

– розпочати підготовку науково-методичної літератури з різних аспектів розвитку та реалізації інтелекту, організації і технологій аналітичної діяльності, застосування методів економічної, політичної та соціальної аналітики;

– у вищих навчальних закладах відкривати спеціальності та спеціалізації у сфері аналітичної діяльності, вводити у викладання такі наукові дисципліни, як «Аналітична діяльність», «Методологія та методи наукових досліджень», «Теорія систем та системний аналіз» тощо. Необхідна також зміна акценту навчання у вищих навчальних закладах з інформації про об'єкти на формування навичок володіння методами одержання й аналізу інформації. Як аргумент щодо даного положення зазначимо, що студенти отримують у вищих навчальних закладах більше теоретичні знання, які досить часто вони не вміють на практиці застосовувати та здійснювати аналіз того масиву інформації, який можна отримати з бібліотек, архівів та архівних фондів, Інтернету та ін.;

– сформувати у державі сучасну інфраструктуру аналітичної діяльності, що включала б тісну взаємодію державних і недержавних аналітичних центрів; підсистеми фінансування, підготовки й підвищення кваліфікації кадрів; методичну й видавничу бази, Інтернет-ресурси, офіційну статистику, банки та архіви аналітичної інформації [5].

Висновки

У результаті здійсненої нами розвідки ми можемо дійти таких висновків. Аналітичну діяльність у звуженому та дещо спрощеному вигляді слід розуміти як діяльність, пов'язану з аналізом або аналітикою.

Аналітична діяльність пов'язана з реалізацією права на доступ до інформації, тобто самостійного інформаційного права. У сучасних умовах роль аналітичної діяльності постійно зростає. Суспільству вкрай потрібна аналітична діяльність, оскільки вона є одним із найважливіших і найвпливовіших факторів стабільності і життєдіяльності будь-якої держави. Наголошуємо на необхідності створення в Україні аналітичних спільнот як основних суб'єктів аналітичної діяльності та погоджуємося з думкою про необхідність ухвалення закону «Про аналітичну діяльність», а також внесення змін та доповнень у відповідні закони.

Список використаної літератури:

1. Варенко В. М. Інформаційно-аналітична діяльність : навчальний посібник / В. М. Варенко. – К.: Університет «Україна», 2013. – 416 с.

2. Захарова І. В. Основи інформаційно-аналітичної діяльності : навчальний посібник / І. В. Захарова, Л. Я. Філіпова. – К. : Центр учб. л–ри, 2013. – 335 с.
3. Сілкова Г. В. Інформаційно-аналітична діяльність як напрям інформаційної діяльності / Г. В. Сілкова // Вісн. Кн. палати. – 1999. – № 3. – С. 6–9.
4. Сурмін Ю. П. Аналітична діяльність : посібник для аналітика неприбуткових організацій / Ю. П. Сурмін. – К.: Центр інновацій та розвитку, 2002. – 96 с.
5. Сурмін Ю. П. Аналітика державного управління: сутність і тенденції розвитку / Ю. П. Сурмін [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej5/txts/06sydpdsv.htm>
6. Великий тлумачний словник сучасної української мови / укл. О. Єрошенко. – Донецьк: ТОВ «Глорія Трейд», 2012. – 864 с.
7. Словник синонімів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://slovedia.org.ua/41/53409/273219.html>
8. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
9. Додонов О. Г. Інформаційно-аналітична підтримка прийняття управлінських рішень [Електронний ресурс] / О. Г. Додонов, В. Г. Путятін, В. О. Валетчик. – Режим доступу : www.ipri.kiev.ua/fileadmin/XXXX/2005/2/Dodonov/Statja.doc
10. Рудник Л. І. Право на доступ до інформації : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Л. І. Рудник. – К., 2015. – 20 с.
11. Кобелев О. Інформаційно-аналітична діяльність бібліотек як соціокомунікаційний феномен / О. Кобелев // Вісник Книжкової палати. – 2009. – № 10. – С. 22–25.
12. Кулицький С. П. Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління : навчальний посібник / С. П. Кулицький. – К.: МАУП, 2002. – 224 с.
13. Рудник Л. І. Право на доступ до інформації : дис... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Людмила Іванівна Рудник; Національний університет біоресурсів і природокористування України. – К., 2015. – 247 с.
14. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки : Закон України від 09.01.2007 № 537-V // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 12. – Ст. 102.
15. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>
16. Про інформаційні агентства : Закон України від 28.02.1995 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/74/95-%D0%B2%D1%80>
17. Про державну таємницю : Закон України від 21.01.1994 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3855-12>
18. Про електронний документ та електронний документообіг : Закон України від 22.05.2003 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/851-15>
19. Про авторське право та суміжні права : Закон України від 23.12.1993 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>
20. Концепція формування системи національних електронних інформаційних ресурсів : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 05.05.2003 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/259-2003-%D1%80>

В статтє автор указал на отсутствие унифицированного определения аналитической деятельности. Совершил этимологическое и доктринальное исследование данного понятия. На основе проведенного анализа было определено, что под аналитической деятельностью в суженном и несколько упрощенном виде следует понимать деятельность, связанную с анализом или аналитикой. Акцентируется внимание на том, что аналитическая деятельность связана с реализацией права на доступ к информации, то есть самостоятельного информационного права. Отмечена необходимость создания в Украине аналитических сообществ и принятия закона «Об аналитической деятельности», а также внесения изменений и дополнений в соответствующие законы.

Ключевые слова: аналитическая деятельность, информационно-аналитическая деятельность, аналитик, аналитическое сообщество, информационная деятельность, информационные правоотношения.

It was noted that the question of analytical activity was studied by national scientists using the term “information-analytical activity”. The need to adopt categorical apparatus and its further consolidation in the legal framework of the national legislation of Ukraine was emphasized. The following was deduced as a result of our research: analytical activity in narrower and simplified form can be understood as an activity that is related to analysis or analytics. It was marked, that analytical activity is directly associated with the right on access to information that is independent of information right and provides an opportunity for participants of the information relationships to receive, use, disseminate and store information which is necessary to exercise their rights, freedoms and legitimate interests or to carry out their tasks and functions. It was noted that information-analytical work is common to all human activities, but differs from them their goals, objectives, means and results. It was concluded that in modern conditions the role of analytical activity is growing and becomes an essential requirement of society, one of the most important and influential factors of stability and activity of any state. The need for Ukraine in establishment of the analytical community as the main actors of analytical activity and adoption of the law “On analytical activity” and amendment of applicable law was stressed.

Key words: analytical activity, information-analytical activity, analyst, analytical community, information activity, information relationship.